10de JAARGANG. CURAÇAO DEN 23n. SEPTEMBER 1893 N° 508

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag. Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling. Voor het Buitenland per jaar fl. 10,— Afzonderlijke nummers fl. 0,25. Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra. Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti. Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja. Un number só fl. 0,25. Un anuncio di 1 té 7 regel fl. 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

Een Pauselijk Delegaat in de Ver. Staten.

Reeds een paar malen vonden wij gelegenheid te wijzen op de sympathie, welke de Apostolische Delegaat Mgr. Satolli in de wereldrepubliek Amerika van de zijde der bevolking, niet alleen van Katholieken maar ook van andersdenkenden ondervindt. Is dit voor een groot deel te danken aan de groote gaven en het talentvolle beleid van den Delegaat, van wien men terecht zou kunnen beweren, dat hij in de school van Leo XIII gevormd werd, ook de hooge vereering welke het land van Washington voor den persoon van den Roomschen Paus koestert draagt daartoe bij. De Amerikanen gaan er groot op, een Prelaat in hun midden te zien uit de naaste omgeving van Leo XIII en die ten volle doordrongen is van de waarheid en kracht der grootsche en verhevene denkbeelden van den eerbiedwaardigen Opperpriester, wiens wijze woorden in alle rangen en standen onder de beschaafde volkeren der aarde een echt Apostolischen weerklank wekken en voor de Katholieken onder alle hemelstreken daarenboven een heerlijke muziek doen ruischen: het zegelied der jonge onsterfelijkheid der grijze Moederkerk.

Overal dan ook, op zijne rondreis door de Oostelijke en Westelijke Staten, ondernomen om de eigenaardige toestanden beter te doorgronden, ondervond de Pauselijke Delegaat de blijken van eerbied en genegenheid, die binnen de grenzen van gewone geestdrift geen uiting kunnen vinden.

St. Paul, de zetelplaats van den bekenden aartsbisschop Mgr. Ireland, had reeds verleden jaar de eer van Mgr. Satolli te ontvangen. Toen echter hadden slechts de bisschoppen en de geestelijkheid van den Staat gelegenheid gevonden hunne opwachting te maken.

Nu echter de Delegaat, van zijne rondreis terugkeerende, weder den weg over St. Paul nam, besloten de Katholieken van Minesota te zijner eer eene ovatie te houden, welke tegelijkertijd het karakter moest vertoonen van eene sympathieke betooging ter eere van Z. H. Leo XIII.

En als hoofdplaats van Minesota en om reden der talrijkheid harer Katholieken meende St. Paul het zich zelve verschuldigd te zijn de enthousiastische betuigingen van eerbied en achting, welke aan Mgr. Satolli alomme zijne rondreis hadden veraangenaamd, op zijde te streven en te overtreffen.

"De toebereidselen tot de voorgenomen ovatie werden dan ook op passend grooten voet aangelegd. Daar geen enkele bijzondere woning ruimte genoeg zou aanbieden, om de tallooze menigte te bevatten die zich weldra zoude vertoonen om den doorluchtigen bezoeker te zien en te begroeten, huurde men het grootste hotel der stad af, welks uitgestrekte zalen en eindelooze corridors gemakkelijk duizenden personen kunnen bevatten.

De electrische verlichting, de zeldzaamste bloemen, een uitgelezen muziek, de pauselijke kleuren die met rijke vinding en overvloedig waren aangebracht, in één woord alles getuigde dat kosten noch moeiten gespaard waren om het feest buitengewonen luister bij te zetten. Mgr Ireland de aartsbisschop en alle bisschoppen van den Staat vergezelden den Delegaat en vormden hem als een schitterende kroon.

Daarenboven namen de vier professoren der Katholieke Universiteit van Washington, O'Gorman, Grannau, Shagan en Pace die de reisgenooten van den Delegaat waren geweest, als eeregeleide naast de Prelaten plaats en ontvingen met hen de hulde der talrijke bezoekers. De receptiezaal schitterde van licht bloemen en streelende kleuren, waarin het ernstige zwart der heerenrokken, de verschillende kleuren der rijke damestoiletten, de vroolijke en glinsterende uniformen der officieren van het leger tegelijk de grilligste contrasten en aardigste harmonieën vormden. Van alle kanten verdrongen zich gouverneurs, rechters, krijgslieden, senatoren, kooplieden, bankiers, werklieden zoowel zwarte als blanke, Amerikanen, Ieren, Franschen, Canadeezen, Duitschers, Bohemers, Polen, allerlei nationaliteiten, in één woord al de rijkdom, de macht, de élite van St. Paul en andere steden van den Staat. Bedienaren van den Protestantschen godsdienst gingen er naast de Katholieke Priesters: de godsdienstige belijdenissen vergaten hunne geschillen om in den Delegaat den Eerbiedwaardigen Opperpriester te vereeren, wiens gunstige gezindheid voor Amerika hem den eerbied en de liefde van het geheele Amerikaansche volk verzekert. Meer dan tweeduizend personen trokken aaneengesloten voorbij de op een rij gezeten Prelaten. Natuurlijk was er slechts tijd tot het wisselen van een handdruk en het uiten van eenige korte, eerbiedige woorden en goede wenschen.

Na vele uren, toen eindelijk de lange rij der bezoekers besloten was, begaf men zich naar de uitgestrekte eetzaal, die vooraf van alle overtollige meubels ontruimd was.

De Amerikanen houden een speech bij elke merkwaardige gelegenheid; deze was een der schoonste. De Prelaten namen plaats op eene estrade ten aanschouwe van duizenden mannen en vrouwen, die allen stonden om plaats te maken voor de groote menigte. De heer C. D. O'Brien, kortgeleden tot maire der stad gekozen, las onder herhaalden bijval, de receptierede voor, die namens Mgr. Satolli door professor O'Gorman werd beantwoord."

Aldus een uittreksel van de zakelijke beschrijving van een buitenlandsch blad.

Is het niet bij de lezing, of wij overgeplaatst zijn naar den glorietijd der middeleeuwen, toen geestelijkheid, adel en burgerij zich in plechtigen optocht vereenigden om de gezanten van Petrus' Stoel te begroeten? Maar deze gelijkheid, bij zulk een verschil in jaartal en toestanden kan ons niet verwonderen. De geestdrift der menschheid blijft de openbaring der hoogste liefde en Rome zal immer vele harten tot zich trekken, door de schoone glansen der waarheid, waarmede het de wereld overstralen zal in de toekomst gelijk heden en gisteren.

NIEUWSBERICHTEN.

CURAÇAO.

Bij Koninklijk besluit van 25 Augustus jl. N°. 25 is de Heer Mr. Th. J. A. Nuijens benoemd tot Lid van den Kolonialen Raad op Curaçao.

Bij Koninklijk besluit van 29 Augustus jl. N°. 41 is de Heer Mr. Sol C. Henriquez, Procureur-generaal bij het Hof van Justitie in de kolonie *Curaçao*, benoemd tot Ridder in de Orde van den Nederlandschen Leeuw.

Aan het publiek wordt bekend gemaakt, dat de handteekening en paraaf van den Heer Cornelis Gorsira, benoemd Notaris op *Curaçao*, ingevolge art. 15 van het Reglement op het Notaris-ambt in de kolonie Curaçao, zijn nedergelegd ter Gouvernements Secretarie en dat door een ieder daarvan inzage kan worden genomen.

Bij Gouvernements beschikkingen dd. 20 dezer maand is:
— aan den heer W. H. van der Ree eervol ontslag verleend als landsschoolonderwijzer op *Bonaire;*
— de heer A. G. Brauns, onderwijzer 3e. klasse bij de Openbare School, Afd. II, alhier, benoemd tot hoofd van de Openbare School op *Bonaire*, en de heer J. Scheuerman, onderwijzer 3e klasse, waarnemend onderwijzer bij de Openbare School op *St. Martin* (*N. G.*), geplaatst bij Afd. II van de openbare school op *Curaçao;*
— de heer W. H. van der Ree eervol ontslagen als Kantonrechter op *Bonaire*, onder dankbetuiging voor de in die betrekking bewezen diensten;
— de heer A. C. de Veer, Griffier bij het Kantongerecht op *Bonaire*, enz. tijdelijk werkzaam gesteld ten Postkantore alhier;

FEUILLETON

UN VENTA PUBLICA DEN SIGLO XV.

Riba un boenita dia di October di anja 1498, un gran multitud di curioso, mididor di caja i stranjero tabata pusja den otro dilanti un di pilánan di stadhuis di Neurenberg. E pila-aki tabata casi henteramente tapar coe un papel grandi geplak, riba cual hende por a leza: "Jozef Durer, platé di aki; ta participa su conciudadanonan, koe el lo bende den su pakoes na Klokkeplein, toer su cosnan artificial. E coleccion ta muchoe grandi pa exponé nan aki. Bendementoe ta coeminza awê merdia pa cuat'or."

"Kiko!" di repiente un di e miradornan a grita coe admiracion, un di nan, na kende su bistir boenita hende a reconocé unbé un persona di puesto haltoe, "ta kiko, e platé ricoe Durer ta bai bendé productonan di mas precioso, di mas boenita di su manoe maestro! Ki circumstancia tristoe ta forcé na e extremoe-ai?

"Bo no sabi anto, Senjor," un otro dici, koe Jozef Durer mester a consolé grandi sacrificio, pa tené na posicion, famia di su suegro, antes un di e comerciantenan di mas ricoe di Lubeck.

E senjor-ai a disparcé, largando debe enorme atras, i pa warda honor di su niétoenan sin mancha, el ta ofrecé su di mas grandi obranan maestra, koe tabata haci legria di su último dianan, el ta bai sacrifica e for di obhetonan precioso-ai, koe tabata su orguljo, i pa berdad, un partida di su propiedad. E accion nobel i boenita-aki ta dignoe di e ciudadano galante di Neurenberg, p'esai el ta hala aprecio general; ma ki tristoe, koe un recuerdo fatal ta bin broeha den toer e honornan-ai i ta bin stroba e pruebananai di consentimientoe general.

"Mi por toema libertad di puntra bo algun informacion mas aleuw?" e gentil hombre a puntra?

Coe muchoe gustoe, senjor. Jozef Durer tabatin tres jioe-homber i un jioemuher. Su jioe-muher el a casa coe un gran dote coe e comerciante di Lubeck, di kende mi a papia aworo-ai. Su dos jioe-hombernan, el a poné pa gastoe di grandi sacrificio, un na hof di prins elector di Beieren, i e otro na hof di e gran duque di Weimar.

Pronto nan tabatin paso caba riba un careda brilјante i nan a loebida nan tata bieuw, kende su nomber ordinario nan a troca pa un koe ta sona boenita coe titel nobel, di Conde i Baron."

"I e tercero, kiko a bira di djé?"

"Albert?" e artista a repití, pasobra esai tabata el, coe kende e stranjero tabata combersa.

"O, Albert tabata kier bira artista, i e Durer bieuw tabata contra. Lo bo bira platé mescos koe mi, el dici coe e mucha, koe tabata rogé pa potelood, panja i pensel, sino mi ta coeri coe bo for di cas, pasobra mi no ta mantené bo mas of bo mester manega buril.

"I kiko a socedé e ora-ai?" e desconocido a puntra.

"Un boenita dia, (awor ta algun anja pasar caba) e pober Alberta a disparcé i for di e dia-ai nunca mas nan a tendé di djé. Si el ta morto, biboe, soldá of Dios sá kiko, ta imposibel pa mi di bisa bo esai."

Net horloge a bati cuat'or. Magasina di e platé a habri i un porsion di curioso i stimador di arte a bacia den e local. Balanza, platji, canica di awa di plata coe dos orea, dorá ó di oro a worde bendé promer. Despues nan a trecé artenan bao di martin; tabernakel chikitoe, artificiosamente trahar; kapel chikitoe gótico, coe porta magnífico traha fini; balanza grandi riba cual trahá na *bas-reliefs*, diferente pintura foi Testament bieuw tabata boetá.

Mientra nan tabata ofrecé coempradornan solamente coe di balor regular, e platé bieuw tabata keda sosegá i bedaard, ma asina pres el a mira e bendedor ofrecé su obranan grandi, di cual el a gana su nomber i fama, i koe el a tendé asistentenan doena nan admiracion, koe un situacion a apodera di djé i el a tabata forza p'é wanté; di repiente el a boela lamanta como bao di influencia di un forza irresistibel i coeminza camna bai bini pa su productonan stimar, manera un mama na wieg di su favorito, koe hende kier kita for di djé.

„Seis imagen, oro i platá na moda antigua!" nan a grita.

"Mil fuerte di oro," hende tabata tendé nan grita.

"Mil i cincuenta!" un otro a grita.

Mil i cientoe;" e di promer a repití.

— de heer W. H. van der Ree belast met de waarneming der functiën van den Griffier voormeld, tevens met die van Notaris, Hypotheekwaarder, Adjunct-Yker en Scheepsmeter op *Bonaire* ;

— de tijdelijke overplaatsing naar het Post-Kantoor van den heer H. Statius Muller, adjunct-commies, ingetrokken ;

— bepaald, dat het merk van goedkeuring, te bezigen bij den ijk-en herijk in het jaar 1894, zal zijn de letter " T", en dat in dit jaar herijk zal plaats hebben van maten, gewichten en weegwerktuigen ; en

— de korporaal bij de d. d. Stedelijke Schutterij J. F. Schotborgh benoemd tot sergeant bij dat korps.

Met zeer veel genoegen vermelden wij dat het H. M. der Koningin Regentes behaagd heeft den Heer N. F. Hellmund, Consul der Nederlanden te Caracas (Venezuela), te benoemen tot ridder in de orde van *Oranje-Nassau* ; voorzeker eene welverdiende onderscheiding, wegens door hem den lande gedurende een tal van jaren belangloos bewezen diensten.

C. Cr.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven :

Hugues Beaumant, Fco. Hernandez Tovar, Louis Tordeur, Luisa de Herrera 3, Pedro Gonzalez, D. T. Martinez Espino, Manuel J. Gomez, Dr. Bachena, Damian Baez, Gustavo Ortega, Dolores Boscan, Pompilio Torres, Denisia Cras, Delfina Ricaudt, Ramon Gimenez Gomez, Denisia Giom, Guillermo Paz, Wilhelm Severijen, M. Domenico, M. S. Maduro, N. van Meteren, Augusto Leefmans, Lein van Doedes, Andely Til.

NEDERLAND.

Zijn wij goed onderricht, dan zal Mgr. Bovieri, auditeur bij de Pauselijke internunciatuur te 's Gravenhage, in het najaar naar Parijs worden overgeplaatst.

— De aftredende Gouverneur-generaal mr. C. Pijnacker Hordijk zal met het s. s. *Prinses Marie*, van de maatschappij Nederland, dat tot ontvangst in gereedheid is gebracht, de terugreis naar Nederland aanvaarden.

— Blijkens een bij den minister van buitenlandsche zaken ontvangen bericht van den tijdelijken zaakgelastigde van Italië, is het te Rome gehouden XIde internationaal Congres van Geneeskunde uitgesteld tot April 1894.

— Onder voorzitterschap van den heer W. P. Nagel, inspecteur der Posterijen, heeft zich een commissie gevormd van post- en telegraaf-ambtenaren, ten einde uit vrijwillige bijdragen een monument op te richten voor wijlen den hoofddirecteur der posterijen en telegraphie.

— Onlangs kon men te Scheveningen een watervelocipède in open zee zien drijven, keeren en wenden. Het was een ijzeren driewieler, en om dezen geschikt te maken voor het doel, zijn de wielen gesloten in een kast van dun plaatijzer, waardoor de helft op de golven blijft drijven. De omkleeding van de achterwielen gelijkt veel op de raderkast van eene stoomboot. Tusschen die halfronde kasten zit de bestuurder, die de boven water uitkomende pedalen trapt en daardoor het vaarwiel in beweging brengt, met behulp van de schepraderen, buiten aan de cylinderkast bevestigd.

Het kostte nogal inspanning de logge watercycle over de golven heen te brengen, vooral stroomopwaarts. Duizenden waren langs den zeekant geschaard, om den man met deze nieuwerwetsche machine op de baren te zien werken.

De machine rust op de wielen, waardoor zij ook geschikt is om over land te rollen.

BUITENLAND.

Rome. — Ter gelegenheid van Zijn patroonfeest, St. Joachim, ontving de Paus de kardinalen, prelaten en heeren zijner hofhouding in de bibliotheek. Aldaar was eene phonograaf opgesteld, die eene korte rede ter eere van den Vader der H. Maagd uitte, door den Paus tevoren gesproken. De toestel herhaalde vervolgens de toespraak, door wijlen kardinaal Manning in November 1890 gehouden. De Paus liet zich inlichtingen geven omtrent de vorderingen van den bouw der St. Joachimskerk (waardoor schuld is moeten gemaakt worden, en die een koepel van 60 M. zal krijgen); over politiek sprak Z. H. niet.

— Kardinaal Rampolla heeft aan vorst Nicolaas van Montenegro kennis gegeven, dat Z. H. de Paus de Slavische liturgie der Katholieken van zijn land erkent en bekrachtigt.

— Trots de groote hitte kan Z. H. de Paus het nieuwgebouwde zomerverblijf in den Vaticaanschen tuin nog niet betrekken, wijl zijn lijfarts het wonen in het nog vochtig paviljoen gevaarlijk acht.

Italie.—Den 15n Augustus heeft Rome opnieuw getoond, welk een groote vereering het Romeinsche volk koestert voor de Madonna. De talrijke Maria-beelden, welke de gevels der huizen te Rome tooien, waren versierd met bloemen, tapijten en licht; verscheidene straten waren als het ware in kerken veranderd, waar het volk, vooral des avonds, kwam bidden en lofliederen zingen ter eere van de Heilige Moedermaagd. Niets is zoo treffend als deze schoone uitingen van het geloof des Romeischen volks.

Zoowel den vooravond als den avond zelven van het feest waren de meeste huizen verlicht, en — de plaats, waar die verlichting het rijkst was, waar de Maria-beelden het schoonst waren versierd, was het *Campo dei Fiori*, het plein in welks midden zich het standbeeld van den afvalligen monnik Giordano Bruno verheft.

De haat der anti-clericalen is door die betoogingen opgewekt. In een der straten van het volkrijke Tiberkwartier werd een Madonna-beeld bijzonder vereerd. Het volk had het getooid met festoenen en bloemen en van de straat bijna eene kapel gemaakt. Herhaaldelijk en op verschillende plaatsen zijn de anti-clericalen twist komen zoeken met de bewoners dier wijk. Aan den *Vicolo Lentari* hebben eenige kwaadwilligen zelfs eene bom onder een Maria-beeld geworpen. Gelukkig werd er geen ernstig onheil door aangericht, maar wel ontstond er eene groote paniek. Toen men zich daarvan hersteld had, werd de feestviering nog schitterender hervat: het volk kwam er in grooten getale Litanieën zingen ter eere van de Hemelkoningin, die in hare beeltenis gesmaad was, en men gaf er zelfs zang- en muziek-uitvoeringen.

— Een jonggetrouwd paar bezocht op de huwelijksreis Monte Carlo, enkel om dit paradijsje van natuurschoon te zien. Maar de speelduivel maakte zich van hen meester en — na eenige minuten hadden zij alles wat ze bij zich hadden verloren, op een biljet van 100 francs na, dat de jonge vrouw voor de terugreis wilde bewaren. Maar de man wierp ook dit op de groene tafel en — het verdween. De jonge vrouw, in doodsangst bij de gedachte, dat ze daar in een vreemd land stonden zonder een cent, wierp zich over de tafel, en greep wat zij krijgen kon aan geld. Nu volgde een woest tooneel. De „vorstelijke" politie- en speelholbeambten grepen de vrouw aan en wierpen den man, die haar wilde verdedigen, op den grond. Men hoorde jammeren, weenen, schelden — toen werd het stil. De schrikkelijk toegetakelde jongelui waren door een der beroemde geheime deuren er uit gesmeten, en het orkest begon een vroolijk walsje, om de opgewonden gasten wat te kalmeeren.

— De uitingen van verontwaardiging over den moord op de Italiaansche werklieden te Aigues Mortes zijn zeer talrijk geweest in Italië. Zij hebben er veel toe bijgedragen, om de hier en daar voor de Franschen nog bestaande sympathie weg te nemen en als terugslag die voor het Drievoudig Verbond te versterken. Dit is ten duidelijkste gebleken bij het rondloopen met Duitsche vlaggen te Rome, het doen spelen van het *Heil der im Siegerkranz* en uit den aanval op het bureau der Fransch-gezinde *Secolo* te Milaan.

Ernstig waren de voorvallen voor het gezantschap bij het Quirinaal. Eene menigte van 20,000 man verbrak het militair kordon, dat de ambassade afgezet hield, en er vloog een regen van steenen in de vensters van het gebouw, zoodat aan verschillende zijden de glasscherven rinkelend neervielen. Met een balk werd daarop de deur van het paleis gerammeid, maar terwijl de doffe slagen over het plein weergalmden, kondigde trompetgeschal het aanrukken van cavalerie aan. Binnen een uur tijds was het plein schoongeveegd en in een legerkamp herschapen.

— De minister van binnenlandsche zaken heeft tot de prefecten een circulaire gericht, waarin hij verklaart, dat, mogen de eerste betoogingen al begrijpelijk zijn als eene uiting van de verontwaardiging des volks over het gebeurde te Aigues-Mortes, verdere betoogingen het optreden der regeering souden belemmeren. Voorts worden de prefecten in de circulaire uitgenoodigd, een beroep te doen op de vaderlandslievende gezindheid der bevolking.

Frankrijk.—Den 17 Aug. Gisterenochtend had er te Aigues-Mortes een hevige botsing plaats tusschen Italiaansche en Fransche arbeiders bij de zoutmijnen van Peccais. Tien personen werden gedood en 26 zwaar gewond.

Er werden dadelijk troepen ontboden uit Nimes, die de orde spoedig hebben hersteld. De Italiaansche werklieden, die zich in boerderijen hadden verschanst, zijn naar het station gebracht, met bestemming naar Marseille ; andere zwerven nog in het veld rond. Men gelooft, dat er in de moerassen nog verscheiden dooden en gewonden liggen. De troepen bivakkeeren er, voor het geval er nieuwe onlusten mochten uitbarsten. Alle dooden en gewonden zijn Italianen.

— Een koetsier, Charles Moore, die ook aan verzenmaken doet en niet wel bij het hoofd is, heeft op minister Lockroy twee revolverschoten gelost.

Moore was een groot bewonderaar van Victor Hugo en wilde nooit geld van den dichter aannemen, als hij dezen uit den Senaat naar huis gereden had : tot belooning heeft Victor Hugo hem een paar malen bij zich aan tafel genoodigd, en sinds dien tijd werd hij door den koetsier steeds „mijn groote collega" genoemd. De koetsier wendde zich tot den heer Lockroy, schoonzoon van Hugo, om geldelijke ondersteuning voor de uitgave zijner revolutionaire gedichten, maar deze weigerde, en gekrenkt over die minachting van zijn poëtisch talent, pleegde de koetsier den aanslag, die slechts een schampschot ten gevolge heeft gehad.

— De minister van Oorlog heeft aan de Commandanten der legerkorpsen een schrijven gericht, waarin hij hun de stipste opvolging van alle hygiënische voorschriften aanbeveelt. De troepen moeten zooveel mogelijk vóór den middag in hun kantonnementen terug zijn; tot de maand September mogen de marschen uiterlijk tot 's morgens tien uur duren.

De officieren en onderofficieren moeten zorgen, dat de soldaten in hunne veldflesschen water met een weinig koffie of brandewijn meenemen, en er voor waken, dat geen water uit rivieren of poelen gedronken wordt. Bij marschen zullen de ransels op wagens vervoerd worden.

— Bij Montcourt, over de Elzasser grens, is door een Duitsch grensbeambte een Fransch smokkelaar doodgeschoten, die hij gearresteerd had, en die zich tegen hem verzette.

— Voor 1894 is het leger vastgesteld op 564.603 man;— maar alleen op papier. Het vorig jaar waren er 5000 man tekort, hoewel zelfs jongelieden met gebreken voor den militairen dienst worden goedgekeurd. Het tekort zal zich nog wel uitbrei-

---

Ningun hende a ofrecé mas i es imagennan a worde bendé.

E Durer bieuw no por a hala rosea casi ; su cara a bira bleek i un aandoen nervioso a pasa den su curpa.

No obstante es enternecimientoenan doloroso koe el tabata sinti cada bez, el no tabatin coerazon di kita for di e local di venta. Ora toer cos tabata bendé, e anciano tabata mira coe un bista tristoe rondo di djé. Momentoe di mas terribel sin embargo mester a jega ainda ; esta: es momentoe koe coempradornan mester a bai coe cos preciosonan, e penatanan di e pobercito platé.

"Coempradornan di e último bintitres cosnan, ta invitá di doena op nan number," e persona, koe tabata encargá coe bendementoe, di.

"Ta un coemprador sol tin, e homber koe tabatin combersacion coe e gentilhombre desconocido, a respondé.

"Wel, koe el bini, paga e cosnan coemprá i doena op su nomber :

Un hoben spiertoe, coe cara agradabel i casi binti sets ó binti siete anja bieuw, a jega acerca. Su bistir tabata magnifico, na moda frances, i un kraag spanjol, bordura coe oro i seda, tabata plooi boenita tapa su scoudernan.

El tabatin un cadena di oro precioso bistir, na cual tabata cologa un medaljon coe imagen di Imperador Maximiliano. Su sombré tabata tapa su wowo un poco i su cabeinan magnífico tabata bacia na abundancia riba su kraag di kantji precioso di Mechelen.

"Ata conhuntoe di loké mi a coemprá," e jonkman dici coe un stem temblando, haci mi un fabor di mira si ta bon asina."

Despues di a conta e montante i koe esai tabata drechi, e bendedor di.

"Mi por sabi bo nomber pa mi por noté den register di findisji ?

Toer es tempoe e Durer bieuw tabata sinta ketoe i pensativo den un hoeki i tabata spera coe grandi atencion contesta riba e pregunta-ai.

"Mi nomber ta," e gentilhombre dici tartamudeando, "Albert.... Durer."

Ora e platé a tendé e palabranan-aki, el a boela for di su ,mes di admiracion foi su stoel i tira su curpa den braza di su jioe.

"Albert," e anciano a grita, "mi pober Albert ! Ta bó, mi jioe, koe mi a primi den mi braza ? O, papia pa mi braza bo ! O pordona mi loké mi por a ofendébo, bo, koe no a loebida bo tata bieuw !"

"Bo ofendé mi, bon tata," e jioe a puntra coe boz conmové, "no, ta mi obligacion di pidi bo pordon, pasobra mi tabata desobedecido na bo."

"Com lo pór ta posibel pa mi," e anciano a repiti jorando, "di no pordona bo e falta-ai, bo, koe ta sabá mi bida awor ! Mi ta pordona bo é di henter mi coerazon, Albert !"

"Tata, jonkmannan ta equivoca nan algun bez den schemento di un estado di bida, na cual nan ta jamá : pa nan ta na estado di esai, nan vocacion mester ta poerbá. Bo severidad tabata fundá riba moral di bida. "Mehor no ser artista koe un mediano." Bo, tata, di bo parti bo tabatin rason, i mi di mi parti mi no tabatin mal rason di trata manera mi a haci."

"Sigur, Albert, bo a haci bon," un boz dici di repiente meimei di e presentenan ; tabata e famoso Hupse Martin, koe a hinca zelo pa e arte noble di pinta, pa sigi e careda-ai. Gradicí Dios pa desobediencia di bo jioe, Hupse Martin dici, dirigiendo é na Jozef Durer, "pasobra awendia Albert ta posedé misterio di arte i el ta surpasa toer artista di di Alemania."

El no tabata solamente un di e promer pintornan, ma també un di e mas spiertoe architect i ingeniëronan.

Imperador Maximiliano a nombré pa su promer pintor, el ta manega pensel i buril toer dos. República di Venesia a encargé projecto di un fortaleza ; i Louis XII, rey di Francia, a jamé na capital, pa hermosea monumentonan di mas boenita.

Kiko bo ta papia di esai awor, maestro Jozef ?"

"Ami ta bisa," e homber bieuw di, brazando su jioe atrobé, "mi ta bisa, koe capacidadnan grandi ta semper sinjal di un karakter nobel, i koe mi Albert a doena prueba elocuente, no solamente di un homber di talento, ma loké ta mas, di ta un bon jioe.

den, daar het aantal huwelijken in 1891 met 10,000 is verminderd, en het aantal sterfgevallen dat der geboorten ook met 10,000 overtrof.

— Op het monument te Batilly opgericht ter nagedachtenis van de in 1870 aldaar gesneuvelde soldaten, is een standbeeld van Jeanne d'Arc ingehuldigd. Na eene gezongen Mis in de open lucht hield generaal Deslin eene rede ter eere der groote vaderlandsche Maagd.

— Het *Mémorial diplomatique* bevat eene zeer ernstige tijding.

Het orgaan van het Fransche ministerie van buitenlandsche zaken beweert nl., dat tusschen de regeering van Berlijn en het Quirinaal onderhandelingen zijn gevoerd om een Duitsch scheepsstation in de Middellandsche Zee te vestigen, waartoe Italië, eene haven ter beschikking van de Duitsche marine zou moeten stellen.

Dit is zeker het antwoord van Wilhelm II op het voornemen van Alexander III, om een Russisch eskader in de Middellandsche Zee te leggen.

Na lang geaarzeld te hebben, heeft het Italiaansche gouvernement volgens het diplomatenblad verklaard, dat Duitschland eene der havens van Sicilië of Sardinië als station kon kiezen. Prins Heinrich van Pruisen, die de groote vlootschouwing in de Italiaansche wateren bijwoonde, zou van zijne aanwezigheid aldaar gebruik maken, om de keuze te doen. Natuurlijk geschiedt deze regeling in overleg met het Engelsche ministerie.

Als Duitschland eenmaal een scheepsstation voor Sardinië of Sicilië zal gevestigd hebben, bedreigt het van dien kant altijd de open zuidkust van Frankrijk. Het is dus licht te begrijpen, dat de hulp van Italië tot dezen toestand de Franschen nog meer tegen de Italianen in het harnas zal jagen.

De verhouding tusschen beide volkeren is trouwens toch reeds gespannen. De moordenarijen, op de Italiaansche arbeiders te Aigues Mortes gepleegd, hebben in geheel Italië groote verontwaardiging gewekt. De pers van alle kleuren neemt het voorval als een zeer ernstig incident op en eischt genoegdoening.

De Franschen beweren echter, dat de Italiaansche werklieden voor de opstootjes verantwoordelijk zijn. Zij vielen de Franschen aan met 100 man tegen 40 en wierpen met steenen, waardoor 10 Fransche werklieden gekwetst werden. De bevolking trok voor de landgenooten partij, zij sloot een 100 Italianen in een bakkerij op en werd slechts met moeite van het plegen van verder geweld teruggehouden. Den volgenden dag vielen een 250 Franschen, gewapend met stokken en hooivorken, de Italianen aan, doodden er 10 en verwondden een groot aantal. De troepen moesten de rust herstellen. Volgens de *XIXe Siècle* telde men 30 dooden en ongeveer 10 gewonden, allen Italianen. Ongeveer 60 Italiaansche werklieden werden naar de grenzen vervoerd.

Volgens de Italiaansche lezing daarentegen dragen de Franschen uitsluitend de schuld van het gebeurde, en de opgewondenheid te Rome is dan ook zoo groot, dat het Fransche gezantschapsgebouw, het consulaat en alle andere Fransche instellingen aldaar uit voorzorg door de politie bewaakt worden.

In Frankrijk zelf neemt men de zaak zoo ernstig niet op: men heeft er trouwens geen tijd, om er veel aandacht aan te wijden.

— De bladen van Montpellier en andere steden van het Zuiden geven omtrent het gebeurde te Aigues-Mortes eene mededeeling, die de liberale telegraphische agentschappen zich wel gewacht hebben openbaar te maken. Toen na het gevecht tusschen Franschen en Italianen in velden en bosschen dooden en stervenden lagen, zijn de pastoors, de liefdezusters en verscheidene brave katholieken met draagbaren, verbandmiddelen, enz. den omtrek rondgegaan, en hebben overal de gekwetsten verzorgd en hun geestelijke en lichamelijke hulp toegediend.

Duitschland.—In Duitschland heeft de bevoorrechting van *das Militar* en wat daarmede annex is, groote ontevredenheid veroorzaakt. Voor de inkomstenbelasting wordt nl. aftrek verleend van de toelagen, welke de ouders geven aan hunne zonen, die officier zijn.

Hoewel de subalterne officieren een traktement genieten, dat het inkomen der meeste jongelieden van hun leeftijd overtreft, worden evenwel zulke hooge eischen aan hen gesteld, voor „ het ophouden van stand," dat zij niet als officier worden aangenomen, tenzij de vader zich verplicht, tot aan de benoeming van den jonkman als kapitein, hem eene zekere toelage per jaar te geven.

Dat is dus een onderhoud van kinderen. Maar waarom wordt den vader van den jongen rechtsgeleerde, die zijnen zoon, zoolang hij griffier is, ook eene toelage moet geven, geen aftrek gegund?

Dat is geene gelijke behandeling, geene eerlijkheid. En te scherper treedt dit verschil in het licht, als men bedenkt, dat de officieren meest uit den gegoeden stand voortkomen, terwijl burgerlieden zich vaak groote offers moeten getroosten om hunne zoons te laten studeeren. Toch krijgen de eersten ontheffing, de anderen niet.

Waarom die onbillijkheid? Alleen omdat de papa's van officieren in den militairen Staat begunstigd worden.

Een van twee: de Duitsche officieren worden voldoende betaald, of zij worden het niet. In het laatste geval moet de Staat hun eene behoorlijke bezoldiging geven; in het eerste geval moet men hun geene eischen stellen boven hun stand en hen tot eene weelde dwingen, waarover de keizer zelf zich indertijd berispend heeft uitgelaten.

— Zürich schijnt tegenwoordig de stad der revolutionaire congressen te worden.

Nauwelijks zijn er het socialistisch congres en de anarchistische protestvergadering afgeloopen, of een ander sociaal-democratisch congres zetelt en werd er eene internationale bijeenkomst van spoorwegbeambten geopend. Vertegenwoordigd zijn Engeland, Oostenrijk, Nederland, Italië, Zwitserland en Gallicië.

Er werd besloten tot oprichting van nationale secretariaten, welke in verbinding met het internationale bureau staan; eveneens tot het stichten van eene internationale ondersteuningskas. De organisatie dezer laatste werd aan eene commissie opgedragen.

Verder besloot het congres, zoowel in de parlementen alsook door innerlijke organisatie, bij alle middelen van vervoer den acht-uren-dag en wekelijks eenen onafgebroken rusttijd van 36 uren te verlangen. Van de 56 rustdagen in het jaar moeten er 17 op Zondagen vallen. Goederenvervoer moet des Zondags gestaakt worden.

Op voorstel der Nederlandsche afgevaardigden werd besloten tot wederkeerige ondersteuning in alle uit werkstaking voortvloeiende gevallen, ook tot het maken van gemeene zaak met de georganiseerde arbeiderswereld van alle landen, en eindelijk tot het niet staken van het werk in geval van oorlog.

— Volgens *Dalziel* heeft de 73 jarige prins Alexander van Pruisen, neef van den ouden keizer Wilhelm, een jonge tooneelspeelster uit Munchen gehuwd. De zaak wekt groot opzien.

Engeland.—Een gewichtig amendement is 16 Aug. op Gladstone's home-rule-ontwerp aangenomen en wel op voorstel van zijnen minister voor Ierland zelf.

De heer John Morley wilde nl. bepaald zien, dat de Iersche wetgevende macht de bevoegdheid zal missen om wetten te maken op het dragen en gebruiken van wapenen voor militaire doeleinden en het vormen van vereenigingen tot oefening in den wapenhandel voor militaire doeleinden. Dit amendement werd aangenomen.

Waarschijnlijk is zulks geschied onder den indruk van hetgeen er in Noorwegen is voorgevallen, waar het parlement toelagen gaf aan scherpschuttersbonden voor den aankoop van wapenen, met het klaarblijkelijk doel hen in de gelegenheid te stellen later gewapende revolutie te maken.

— Twee voorwerpen uit de hut van admiraal Tryon, commandant der verongelukte *Victoria*, zijn drijvende gevonden. Een daarvan was de verrekijker, de ander de berichtendoos van den admiraal. Deze doos is van bijzonderen vorm. Daar de seinen, die deze doos bevat, niet in de hand van den vijand mogen vallen, is de doos volgens bijzondere voorschriften met lood zwaar gemaakt en de bodem doorboord, zoodat zij in 't water zou moeten zinken.

Maar wat gebeurde? Het groote schip, waaraan al het vernuft der wetenschap was ten koste gelegd om het drijvende te houden, zonk als een steen. En de doos, die als 't ware gemaakt was om te zinken, dreef en ligt nu in het ministerie van marine te Londen als tastbaar bewijs van de feilbaarheid van twee verschillende ontwerpers.

— Het nieuwe Britsche Trans-Afrikaansche telegraafplan is een der meest grootsche die ooit zijn ontworpen. Het net wordt verdeeld in sectiën: een Egyptisch, een voor den Soedan, voor de groote meren, het gebied der O. Afrika-maatschappij, het stukje Portugeesch gebied, Mashonaland, de rijken van Lobengula en Khama, Britsch Bechuanaland, Transvaal, den Oranje-Vrijstaat en ten laatste de Kaapkolonie. Tusschen fort Salisbury en de Sambesi worden 400 Eng. mijl nu gelegd en de lijn zal weldra in werking gesteld worden, terwijl het contract voor den aanleg naar het Nyassa-meer geteekend is. De rest zal ook spoedig gereed zijn.

Spanje.— Eene bende republikeinen is het dorp Albalat, in de provincie Valencia, binnengedrongen. Na sommatie heeft de gendarmerie, om de bende uiteen te drijven, vuur gegeven; het is nog niet bekend, hoevelen er gewond werden. Vijf mannen zijn gevangen genomen, waaronder de aanvoerder, die verklaarde, dat hij eene versterking van 400 man wachtte. Deze lieden droegen phrygische mutsen met het opschrift: „ Leve de Spaansche republiek."

—Don Carlos heeft de Carlisten uitgenoodigd, zich niet aan te sluiten bij de benden, die zich beginnen te vormen. Zonder zijne orders moeten zij niets ondernemen.

— Te Brescia heeft een vader zijn zoon doodgeschoten. Hij hoorde omstreeks middernacht een deur openbreken en ging, met een revolver in de hand, onderzoeken of er onraad was. In den donkeren gang zag hij een gedaante bewegen en toen hij op zijn vraag, wie daar was, geen antwoord kreeg, schoot hij met zijn revolver den vermeenden inbreker neer. Een oogenblik later kwamen dienstboden met licht, en nu herkende de heer des huizes in den inbreker zijn 17-jarigen zoon, die laat thuiskomende onopgemerkt naar zijn kamer had willen sluipen en in den gang zijn strengen vader niet had durven zeggen dat hij het was. Radeloos van smart ging de onwillekeurige moordenaar van zijn zoon zich in handen der politie stellen.

Zweden.— In een ingezonden stuk in het conservatieve Noorsche blad de *De Gös-eb. Post*, wordt op den treurigen toestand in het Noorsche leger gewezen. De hoofd- en opperofficieren zijn allen voor het voortbestaan der unie, onder de kapiteins en luitenants zijn reeds enkele radicalen, terwijl de onderofficieren en dienstplichtigen bijna allen tot de uiterste linkerzijde behooren.

Turkije.—De Bulgaarsche rooverhoofdman Anguellos, die gedurende twintig jaren een ware geesel was voor de bewoners van Macedonië, is tot aller vreugde aan zijn eind gekomen. Van alle kanten vervolgd, had Anguellos de wijk genomen in het dorp Soussitza. Om zijn dorst te lesschen, drong hij bij een boer binnen; op het oogenblik dat hij zich bukte om een kruik melk op te nemen, velde de boer hem met een geweldigen bijlslag neer. Het lijk werd op een muilezel geladen en op de markt tentoongesteld. In zijn zakken vond men eene som van omstreeks 200.000 gulden, waarvan de boer dadelijk een deel ontving als belooning; voorts een zakboekje, waarin de roover al de door hem vermoorde personen, ten getale van 232, genoteerd had, en waaruit blijkt dat 192 inwoners van verschillende plaatsen van Macedonië door geweerschoten en 40 anderen door het zwaard of de yatagan gedood zijn, „ behoudens diegenen, wier namen mij niet bekend zijn," eindigt de beruchte bandiet. Deze laatsten zijn voor het meerendeel Turksche soldaten en gendarmes.

Amerika.—Te Denver ontstond in een herberg tusschen eenige veteranen van de „ grand army " en een Italiaan hevige twist. Het gevolg was, dat de Italiaan den veteraan eenige beleedigende woorden toevoegde, waarop de veteraan opstond om den ander een slag in 't gelaat te geven. Vlug trok de Italiaan daarop een mes, dat hij den oudgediende tot het hecht in het lichaam stak. De Italiaan nam toen de vlucht, achtervolgd door eenige makkers van den verslagene en liep op die wijze de politie in de armen. Binnen een uur was een menigte van wel duizend man op de been, die de gevangenis belegerde en van haar wraakzucht op de meest ondubbelzinnige wijze blijk gaf. De gevangenisdeuren waren goed gesloten en gebarricadeerd. Een deputatie uit de Italiaansche burgers beproefde met de leiders der menigte te onderhandelen en verzocht hun het gerecht zijn loop te doen hebben — zonder gevolg evenwel.

Men besloot de deuren te rameien; de deuren bezweken, en de bevende Italiaan werd uit zijn cel gehaald en toen door honderden pistoolschoten tegelijk getroffen. Terzelfder tijd beproefden de beambten der gevangenis, bijgestaan door de politie, een aanval op de menigte. Het was een waar vuurgevecht, waarbij aan weerszijden dooden en gewonden vielen. Doch de menigte bleef meesteres van het terrein. Zij haalde de gevangenis omver en hing de beambten op, terwijl den anderen gevangenen hun vrijheid werd gegeven. Men is bevreesd voor meerdere onlusten.

— De tentoonstelling te Chicago zal opgevolgd worden door eene te San Francisco. Dadelijk na de sluiting der Columbus-Expositie, zullen tal van inzendingen naar de bloeiende hoofdstad van Californië worden gezonden, om daar de kern te vormen eener nieuwe Wereldtentoonstelling, die 1 Jan. a. s. zal geopend worden en tot 1 Juli 1894 duren. Als terrein is gekozen Golden Gate Park, waar men een prachtig gezicht op den Grooten Oceaan heeft.

Azië.— De Joodsche kolonie, door Baron Edmond Von Rothschild in Palestina gesticht, gaat goed vooruit, zoodat de oprichter een tweede stuk grond gekocht heeft om de kolonie uit te breiden. De kolonisten spreken in plaats van het Joodsche-Duitsch, uitsluitend Hebreeuwsch; zij houden zich bezig met het verbouwen van wijn; nooit verzuimt een reiziger, die hetzij voor zaken, hetzij voor genoegen de kolonie bezoekt, den uitstekenden wijn, dien zij maken, te drinken. Baron Von Rothschild heeft nu aan de Turksche regeering verlof gevraagd te Haïfa een glasblazerij te mogen oprichten.

China. — De *Indép. Tonkinoise* vermeldt de volgende aangrijpende geschiedenis uit Hung Yer.

Personen, die dezer dagen op de oevers der rivier Houge liepen, zagen midden in den vloed een klein vlot drijven, vervaardigd van bamboes en bananenstammen. Op dat vlot lagen uitgestrekt een man en eene vrouw, beiden inlanders; hunne handen en voeten waren aan het vlot gespijkerd met gepunte bamboes en hunne monden hermetisch dichtgemaakt met een soort pik.

Ter hoogte van Hung-Yen, deed een der ongelukkigen een poging om zich op te richten en om hulp te roepen. Zoodra dit opgemerkt werd, wilde men hulp bieden, doch het duurde eenige minuten, voordat men een vaartuig had, en eer men daarmede op weg ging, dreef het vlot

reeds de zee in, en werder niets meer van gezien.

De inlanders verklaarden, dat de ongelukkigen, die aldus den dood vonden, zich schuldig hadden gemaakt aan echtbreuk. Men pleegt hen op één vlot vast te nagelen en legt een hoeveelheid spijzen tusschen hen in, die zij echter niet kunnen bemachtigen.

Een groote plank met opschrift, vermeldende de misdaad der gestraften, stond boven op het vlot.

Afrika.—Na de overwinningen van de Belgen en Duitschers op de slavenjagers, valt eene zegepraal der Engelschen te vermelden. De Sultan van Vitoe was in opstand gekomen tegen de Britten, die daarop uit Zanzibar eene afdeeling mariniers zonden. Vitoe werd bestormd en na een gevecht van twee uren ingenomen. De inboorlingen vluchtten naar de binnenlanden; en de stad werd verwoest. Twee Engelsche officieren zijn gesneuveld.

NOTICIANAN DI CABEL

Paris, *13 Sept:* Según nan ta papiá, general Boisdeffre lo ta probablemente sucesor di gen: Mirabel.

Despues di a pasá mitad di su castigoe di prisión, nan a poné Mr. Charles de Lesseps na libertad.

Estado sanitario na Nantes i Libourne a mejorá masjá. En cambio nan ta señala numeroso caso di cólera morbus na diferente punto di Inglaterra i España, principalmente na Bilbao.

Na un banquete na Baden, emperador Wilhelm dici koe pronto Suecia i Norvegia lo drentá e *triple alliance*.

Na otro banquete na Karlsruhe, Wilhelm dici koe e ora suprema ta acercando pa toer alemán ser yamá pa él conduci nan den bon camina, pa nan doená mundoe prueba koe nan ta na altura di nan misión, i koe nan no a degenerá di ser digno descendiente di heroénan di Federico el Grande.

Courantnan inglés no ta ocupá nan sino di apuesto dje yachtnan *Britania* i *Navahoe*.

Apesar di mal tempoe e dos yachtnan por a keda un banda di otro toer e 12½ milja. Pa tres segundo noema, *Britania* a gana *Navahoe*.

New York Herald ta protesta contra e decisión di Portugal, koe él ta calificá di ridícula: e decisión aljí ta someté na cuarentena toer barcoe koe yegá fó di New York, como si fuera epidemia ta reina aljí.

Na Metz nan a reduci hopi hende na prisión, pasobra nan a gritá "*Vive la France.*"

Según noticia di Londres caso nobo di cólera asiática a presentá na Leithfort, Rotterdam, Gainsborough i Leister.

Mineronan di distrito Derbyshire i di Lancashire a resolvé di no bolbé cogé trabao; ma opinión general ta koe, pa falta di recurso, nan no por keda largoe tempoe sin trahá.

Cantidad di sucoe, día 8 pasá, tabata 96.000 tonelada contra 89.000 na anja pasá.

Comunicación telegráfica coe Brazil pa vía di Londres i Galveston ta suspendé ainda.

Flota revolucionaria kier a bombardeá Rio Janeiro, ma fórtinan a rechazéle.

Paris, *14 Sept:* Nan ta sigurá koe pronto Conde di Paris lo abdicá na favor di su jioe duque d'Orleans.

Principe Alexis i marinonan ruso toemá parti den un gran revista. Señoranan di stad lo prepará un brillante recepción

Charles de Lesseps lo encarguéle di dirección i administración di canal di Suez i lo él luchá enérgicamente contra influencia inglesa.

Nan ta anunciá fó di Madrid koe Sr. Sagasta a sali coe precipitación fó di San Sebastián, pa miedo di un manifestación hostil. El a haci policía compañele te na estación.

Despáchonan di Londres ta bisa koe ta Mr. Gladstone a inspirá e manifestación na favor dje asociación nacional liberal contra cámara di Jordnan.

VERSCHEIDENHEDEN

Een internationaal vakblad deelt mede, dat in Amerika, en wel in de stad New-York, de merkwaardige ontdekking is gedaan, dat, toen voor eenigen tijd een reeks van prachtige noorderlichten aan den hemel werden waargenomen, in een en denzelfden nacht, in niet minder dan 3000 horloges aldaar de veer sprong. Het bericht moet gesteund worden door de meest nauwkeurige nasporingen. Bijzonder stonden aan het onheil bloot de fijnste soort van horloges, dien men de meeste gevoeligheid voor electrische atmospherische werkingen meent te mogen toeschrijven.

Tijdens de maanden Juni, Juli en Augustus zouden, bericht men verder, de horloges door soortgelijke invloeden het meest worden geteisterd, omdat dan die luchtverschijnselen het meest voorkomen. Er was bevonden, dat gedurende dien tijd meer veeren sprongen, dan in de overige maanden van het jaar.

De veeren springen in dit geval niet alle op gelijke wijze, maar zeer verschillend, soms zelfs in twintig stukken.

De Russische Academie van geneeskunde heeft 5000 roebels beschikbaar gesteld voor de beste beantwoording der vraag: Wat is de aard en de werking van het vergift, somtijds in zoutevisch ontstaande?

Daarbij moet nagespoord worden: de aard en de scheikundige samenstelling van het vergift, de werking daarvan op dieren (door proeven), de wijze van opslorping van het gift, de verschijnselen der vergiftiging, en er moet, zoo mogelijk, worden aangegeven, op welke wijze de vergiftigingen kunnen voorkomen worden en hoe de genezing moet worden geleid.

De deelneming aan de beantwoordiging is internationaal.

De antwoorden moeten voor 1 Januari 1894 aan de Academie zijn ingezonden.

De jury bestaat uit den geneeskundigen directeur van den gezondheidsraad aan het ministerie; twee leden van dien raad, twee leden der Russische Academie van wetenschappen en twee leeraren der militaire academie voor geneeskunde.

MEJORES TIEMPOS VENDRÁN

"Puede esperar un porvenir mas brillante."

La sentencia arriba citada forma parte de una carta que Don Angel M. de Panillos ha escrito á los sucesores de Moreno Miguel, farmacéuticos en Madrid.

Que haya un hombre que pueda anticipar mayor felicidad en el futuro que la que ha gozado en el pasado es un hecho sobre el que pueden felicitarle sinceramente sus amigos. Porque, ¿ qué es la vida sino es por el placer y alegría que nos trae? Ser descargado de un peso, estar libre de ansiedades, ser aliviado de algun dolor, son cosas semejantes al desaparecer las nubes del cielo después de los dias de tormenta y horror.

La carta entera es como sigue: "Hace algun tiempo" — dice el que la suscribe — " que estando en uno de sus establecimientos consulté á V. acerca de las medicinas que podrian curar más pronto y eficazmente una enfermedad pertinaz del estómago de la que habia venido padeciendo por largo tiempo, habiendo probado sin éxito alguno infinidad de medicinas de todas clases.

"Sabrá V. que por su firme recomendación decidí hacer uso del Jarabe Curativo de la Madre Seigel, y ahora me apresuro á dar á V. las más sinceras gracias por su consejo, puesto que es á este Jarabe que debo la más completa cura de tan terrible enfermedad, para la que habian sido inútiles todos los demás remedios.

"Gracias al Jarabe de la Madre Seigel, puedo dedicarme ahora á mi trabajo, y *gozo de la vida nuevamente en plena juventud. Puedo esperar un porvenir más brillante* libre del continuo sufrimiento á que parecia destinado.

"No sé si podrá V. comunicar la espresión de mi gratitud á los propietarios del Jarabe al que debo mi restablecimiento. Pero si le fuera posible comunicárselo le estaré á V. aún más agradecido.

"Suyo, etc. (fdo.), Angel M. de Panillos."

El farmacéutico citado, que es uno de los más respetables de España, no perdió tiempo en participar á los propietarios del Jarabe Curativo de la Madre Seigel, el deseo y sentimientos de su corresponsal, enviándoles copia de la carta que dejamos trascrita. Se alegraron, aunque no se sorprendieron, del resultado producido por el uso de su medicina en el caso mencionado.

La enfermedad era indigestión y dispepsia, lo que no es peculiar á ninguna nación ó país, pero que es el origen de pesar y sufrimiento incalculable por toda la extensión del mundo civilizado. Verdaderamente casi se puede decir que es la enfermedad *única*, tanto más cuanto que otras afecciones tales como reuma, afección al hígado y riñones, bronquitis, tisis, postración, nerviosa, insomnio crónico y jaquecas, están ahora reconocidas por las autoridades médicas más eminentes de ser nada másque el resultado y por lo tanto los síntomas, del entorpecimiento y embargo de las funciones del estómago, que es la fuente de toda fortaleza en la vida física. *Abolir la causa es siempre equivalente á librarse del efecto.*

Este remedio cuyo uso es cada día mayor en España cura la indigestión y dispepsia y anula su continuación como ninguna otra preparación ha podido hacer. Se destina á este objeto y solamente á él.

Podemos añadir que farmacéuticos de tal reputación como los mencionados en la carta, nunca hubieran recomendado, una medicina de cuyos méritos no se hubieran cerciorado ántes; y tanto su agradecido corresponsal como el público en general que lea su franca y persuasiva carta y se aproveche de ella, no podrán ménos de agradecerles el haberles llamado su atención hacia el Jarabe.